

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 2. S. Cæsarii initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

De Monachis Concilium statuit, ne novum Monasterium absque Licentia Episcopi fundetur, aut Monachi vagi in Civitatibus, vel in Paræciis ruralibus ordinentur, nisi Abbatis sui testimonium afferant. Monachus ex uno Monasterio in aliud transiens, sine Licentia Abbatis sui non recipietur. Hæc Licentia quoque erit necessaria ad Monachum ab Episcopo ordinandum. Monasteria Virginum a Monasteriis virorum sint remota, ut non modo Dæmonis insidiæ devitentur, sed & sermonibus hominum tollatur materia. Hi inter Canones Concilii Agathensis præcipui sunt. Propositum erat Episcopis, anno sequente aliud Concilium Tolosæ celebrare, quo etiam Episcopos Hispaniæ eidem Regi Alarico subditos venturos sperabant; sed ortum interea Bellum haud dubie ab hoc consilio Episcopos removerit. Agathæ visebatur Monasterium trecentorum sexaginta Monachorum quod haud diu ante sub Episcopo Betico fundaverat S. Severus. Is in Syria primo lucem aspexerat, & sub ann. 500. denatus est.

§. II.

S. Cæsarii Initia.

Ipsius S. Cæsarii vita a Monastico Instituto non abhorrebat. Is anno 470 Cabilioni ad Ararim Parentibus piissimis natus,

Sæculum VI.
A.C. 506.

v. Baluz. not.
ad 3. capit.
an. 789. c. 4.
c. 27.

c. 28.

Ep. Cæsar.
ad Ruric. to.
4. Conc. p.
1399.

vit. S. Seve-
ri to. I. Act.
Ben. to. I. p.
563.

vit. S. Cæs.
tom. I. Act.
Ben. p. 659.

tus,

Sæculum VI. tus, cum ferme septennis esset, occurren-
 A. C. 506. tibus sibi mendicis vestes, quibus tegeba-
 tur, distribuebat, domum deinde rediens
 seminudus dicebat, has a prætereuntibus
 sibi fuisse ablatas. Anno ætatis decimo
 octavo S. Sylvestrum Episcopum Cabillon-
 nensem rogavit, obtinuitque, ut sibi ca-
 pillos abscinderet, Sacrum habitum da-
 ret, & Dei Servitio consecraret. Post
 biennium vitæ perfectioris desiderio ad
 Monasterium Lerinense secreto discessit,
 ut se institutioni Abbatis Porcarii trade-
 ret. Cum nimio vitæ rigore morbum
 contraxisset, Abbas infirmum misit Are-
 latem, ut ibi curaretur. In illa Civitate
 agnitus est ab Eonio Episcopo, erant enim
 populares, & sanguinis propinquitate
 conjuncti. Eum igitur ab Abbate Porcario
 expetiit, statimque Diaconum, & subin-
 de Presbyterum ordinavit. At Cæsarius
 propterea officii Divini cantum, & reli-
 quos Monastici Instituti mores non di-
 misit. Abbate Insulæ cujusdam vicinæ
 defuncto, Eonius illi Monasterio Cæsa-
 rium præfecit. Postquam effluxissent an-
 ni tres, Clericis suis, Populoque aperuit,
 nullam rem magis se exoptare, quam ut
 Cæsarium haberet Successorem, haud du-
 bie Disciplinæ Monasticæ Restauratorem
 futurum. Obiit Episcopus, & Cæsarius
 non ignarus, quod se Episcopum ordina-
 re vellent, in Sepulchris delituit; inde
 tamen

¶. 2.

¶. 9.

tamen productus & Episcopus Arelaten-
 sis creatus anno 501. annum ætatis agens
 trigessimum, hanc Ecclesiam ultra annos
 quadraginta rexit.

Suscepto Episcopatu instituit morem,
 ut Clerici quotidie officium Tertiæ, Sextæ
 & Nonæ in Ecclesia S. Stephani cantarent,
 cui Pœnitentes, & alii Sæculares interesse possent.
 Officium Primæ tantum Diebus Dominicis,
 Sabbati, & Festis majoribus recitabatur.
 Laicos etiam unum Clericis Psalms, & Hymnos
 cantare iussit, ne ipsis interea confabulandi
 tempus esset. Aliqui Græca, alii Latina
 lingua cantabant, sive id fiebat, Peregrinorum
 gratia, sive hæc lingua necdum exoleverat
 in Regione, ubi olim Græci Massiliam, & tot
 alias Colonias fundaverant. Habemus unum
 S. Cæsarii Sermone, in quo coram populo
 profitetur, quantum gaudium hæc res sibi pariat,
 quod jam omnes in Ecclesia Psalms cantent,
 & vicinarum urbium exemplum fuerint
 secuti, idque sibi jam diu in votis fuisse.
 Hortatur, ut non solum ore cantent, sed etiam
 ea, quæ cantant, cogitationibus sectentur,
 & moribus exprimant. In alio Sermone
 hortatur, ut attente orent, & antequam
 ad orandum prosternantur, alienas cogitationes
 repellant. *Idem, S. Cæsarius.* inquit, *adoratur,*
quod orantium intellectui obijcitur. Si orantis
menti forum publi-

Sæculum VI.
 A.C. 506.

n. 10.

App. Aug.
 S. Cæs.

n. 11.

App. Aug.
 Serm. 284.

Serm. 283.

S. Cæsarius.

Sæculum VI. *publicum, aut domus, quam ædificat, ob-*
 A.C. 506. *servatur, Forum adorat, aut domum suam.*

Serm. 140.

n. 2.

Serm. 300.

Hortabatur, ut in Quadragesima ad Offi-
 cium Nocturnum mature convenirent,
 Tertiæ, Sextæ & Nonæ adessent, & nisi ne-
 cessitas cogeret, non abessent; non satis
 esset ipsis Lectionem Scripturæ in Eccle-
 sia audire, sed etiam domi suæ legerent.
 In Officiis Nocturnis etiam Acta Mar-
 tyrum legebantur, & si longiores essent
 Lectiones, S. Cæsarius licentiam faciebat
 infirmis, ut sederent, nam pro consuetu-
 dine omnes stantes auscultabant.

Oeconomis, & Diaconis rerum tem-
 poralium cura relicta, ipse totus quan-
 tus erat Lectioni, & Prædicationi vaca-
 bat. Singulis Dominicis, & Festis di-
 cebat ad populum. Ad se invisentibus
 Sermones suos dono dabat, & Episcopis
 longius distantibus non modo in Galliis,
 sed etiam in Italia, & Hispania trans mitte-
 bat. Quando ipse pro Concione dicere
 non poterat, a Presbyteris, aut Diaconis
 Sermones suos, vel S. Ambrosii, vel S.
 Augustini prælegi jubebat, atque quibus-
 dam Episcopis objicientibus, ita Presby-
 teris, & Diaconis Prædicationem Verbi
 Divini contra temporum illorum morem
 committi, respondebat: *Si Sermones*
Prophetarum, Apostolorum, & Domini
nostri prælegere possunt, cur nostros non
possint? Sæpe Homilias sub Matutinis,
 &

& Vesperis prælegi jubebat, ne unquam auscultantibus Doctrinæ pabulum deesset. Stylus ejus erat simplex, & Auditorum capacitati accomodatus. Ad singulas circumstantias descendebat, & in vitia sua ætate plurimum dominantia invehebatur. Præ aliis illos increpabat, qui Auguria observabant, qui arbores venerabantur, aut fontes, vel quascunque alias cœcæ Gentilitatis reliquias retinebant. Superfunt S. Cæsarii sermones ferme ducenti, quorum aliqui aliorum Patrum præsertim S. Augustini, ab ipso maxime dilecti, partus crediti fuere.

Sanctæ vitæ tranquillitatem unius ex Notariis ipsius perfidia turbavit. Is quorundam opera ad Regem Alaricum detulit, Episcopum Cæsarium utpote Cabilloni natum omnem movere lapidem, ut Civitatem & fundos Arelatenses Burgundionibus subjiceret. Interim S. Episcopus agebat his contraria, nam diu noctuque flexis genibus pro Pace Nationum, & omnium Civitatum quiete ad Deum preces fundebat. Rex nullo præcedente examine S. virum Burdegalam in Exilium ire jussit. Dum ibi moratur, quadam nocte oritur in civitate incendium, accurrit populus, inclamat, ut suis precibus flammam extinguat. Ipse, ubi flammæ imminebant, in terram prostratus oravit; & ecce! flammæ cohibitæ

Sæculum VI.
A.C. 506.

App. Serm.
Aug.
App. Serm.
Aug.

L. 2. n. 35.

L. 1. n. 12.

Hist. Eccles. Tom. VII. O sunt.

Sæculum VI. sunt. Ergo omnes S. Cæsarium in loco
A. C. 506. Exilii sui tanquam Apostolum veneraban-
 tur. Alaricus Rex, ipsius Innocentia cog-
 nita, iussit, ut ad Ecclesiam suam rediret,
 & ille, qui eum accusaverat, obrueretur
 lapidibus. Jamque populus cum lapidi-
 bus concurrebat; qua re comperta S. Cæ-
 sarius velociter ad Regem se confert, &
 reo Gratiam impetrat, ut haberet pœni-
 tentiam agendi tempus. Arelatem re-
 deunti obviam progressus est populus
 cum Cereis, & Crucibus Psalmos decan-
 tans, crediditque, ipsius precibus a Deo
 datum, ut post diurnam ariditatem sa-
 luberrimus imber caderet.

§. III.

Episcopi pulsi.

Alii quoque Galliarum Episcopi similem
 suspicionem non effugerunt, quod
 alienam Dominationem optare diceren-
 tur. Ita Aprunculus Episcopus Lingonen-
 sis erat suspectus Burgundionibus, quia
 in totam Regionem Francorum terror
 diffundebatur, & populi omnes novos
 Dominos experiri optabant. Burgun-
 diones tanto odio in S. Episcopum incen-
 si sunt, ut quibusdam mandaverint, eum
 secreto interficere. Res tamen ad San-
 cti aures pervenit, cum esset Divione pa-
 tria sua. Itaque nocturnarum tenebra-
 rum beneficio, & amicorum opera per-
 mœnia